

3245 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 3246

De 3 Vindringsforslag, der foreligge til § 2, ere ikke af nogen væsentlig Betydning. Det første angaar Eftergivelse af Skatter og Afgifter for April Kvartal for vandlidte Beboere under Baadesgaard's Gods paa Lolland. Sagen findes uvilket i den under Nr. 6 anførte Skrivelse fra Finantsministeren, og jeg tror ikke, at jeg behøver at opholde mig videre derved. Det er naturligt, at Staten, hvor den er Godseier, stiller sig ligesaa velvillig ligeoverfor sine Undergivne, som — hvad vi dog Gudsfelov have Exempler paa — adskillige andre Godseiere — maaske alle — have gjort. — Under Nr. 2 er der forlangt 3,500 Rb. til en Tjenestebolig. Udvalget har tiltraadt dette Forslag med Bemærkning, at man forventer, at Beløbet vil blive en Del nedsat; man henstiller altsaa dette Beløb til Ministerens Benyttelse efter For-godtbefindende, idet der er forskjellige forberedende Foranstaltninger at træffe, inden den endelige Bestemmelse bliver vedtagen. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 skal jeg bemærke, at paa det Stadium, hvorpaa man ved Betænkningens Afgivelse befandt sig med Hensyn til Forhandlingerne angaaende det Lovforslag, der ogsaa omhandlede Nedlæggelsen af Brændetransporten paa Esrom Kanal, havde Udvalget delst sig i et Flertal og et Mindretal med Hensyn til Begrundelsen, skjøndt man enedes om Vindringsforslaget. Denne Adskillelse er nu falden bort, idet Lovforslaget nu er vedtaget her med den Bestemmelse, at Brændetransporten paa Esrom Kanal skal nedlægges, saa at Forslaget under Nr. 3 er en Følge af det nævnte Lovforslag og formentlig ikke kan vække nogen Tvivl. Til § 3 er der stillet et Vindringsforslag, foranlediget af den ærede Indenrigsminister. Jeg skal henvise til Nr. 11 og 12 i Betænkningen, der staa i en vis Forbindelse med hinanden. I begge de under de nævnte Nummere anførte Skrivelser, der ere foranledigede ved en Forespørgsel fra Udvalget, omhandles Hensigtsmæssigheden af en Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gotheborg, og til Etableringen af en saadan foreslaas der bevilget en Udgift af 30,000 Rb., som udredes af Statsjernbanernes Driftsindtægter, medens man paa den anden Side har kalkuleret en forøget Indtægt af 20,000 Rb., altsaa det første Aar en Nedgang af 10,000 Rb. Udvalget har tiltraadt dette Forslag, idet man antager, det er en Foranstaltning, der i og for sig er hensigtsmæssig. En saadan Forbindelses Etablering var forudsat under Forhandlingerne om Vendsysselbanen, og den Tid, der allerede er hengaaet siden denne Banes Aabning, kan med Grund forekomme at være for-

lang. Naar man nu er gaaet ind paa Forlangendet om de 30,000 Rb., er det ingenlunde, fordi man formener, at dette Beløb vil gaa med. Man tvivler ikke om, at den svensk-norske Regjering, som vor Regjering kommer til at forhandle med om denne Sag, vil ligesaa godt som vi indse Hensigtsmæssigheden for Sverige og Norge af en saadan Forbindelse, og at den derfor ogsaa er villig til at deltage i Udgifterne dertil. At Forhandlingerne ville faae en saadan Karakter, tør man efter Sagens Natur med Sikkerhed forvente, og jeg er overbevist om, at Indenrigsministeren i den Henseende vil erindre, at han paa sit Ansvar vel faar Bevillingen i fuldt Omfang, men med denne Hensigt. Der er fra vor Side ikke nogen Anledning til ligefrem at offre til Fordel for de nordiske Landes fælles Interesse; men man kan være overbevist om, at denne Sag — hvad det jo ogsaa syntes ved Banens Aabning i sin Tid — finder varm Tilslutning baade i Gotheborg og hos Regjeringen, og at den saaledes vil blive mødt med Glæde og virkelig Deltagelse. Med Hensyn til de Meddelelser, som ellers findes under Nr. 3 om Reserveciften, da skal jeg lade denne Beretning staa, saaledes som den nu faar, og henvise til Statsrevisionens senere Forhandling om dette Spørgsmaal; dog vil jeg gjøre den Udtalelse med Hensyn til Beretningen om Omsætning af Reserveciften, at naar Regjeringen ifjor ikke troede at kunne omsætte 4 Mil-lioner af Reserveciften, da har det vist sig, at Forudsætningen herfor ikke har været begrundet. Dernæst synes det, som om Regjeringen — det er en Bemærkning, som ogsaa kan flyde over paa, hvad Udvalget har omtalt med Hensyn til Rasse-beholdningens Omsætning — ved at sælge f. Ex. jydsk Kreditforeningsobligationer, og derimod i rigt Maal at købe sjællandske Jernbaneobligationer, baade dem, der ere, og dem, der ville komme paa Markedet, noget har favoriseret det ene Selskab fremfor det andet. Det maa, naar det ikke nærmere kan forklæres, skjønes, at en Omsætning af den Natur, der gaar ud paa ligefrem at sælge een Slags Foreningsobligationer for i rigt Maal at erhverve andre Foreningsobligationer, hvilket kan staae den første og gavne den sidste, er en Trafik, som Finantsbestyrelsen ikke har nogen særlig Aftomst til at foretage; thi Omsætningen paa Reserveciften kan ikke have til Hensigt ved ligefrem Børspekulation at søge at tjene nogle Skilling til Statskassen. — Til § 5 findes et Forslag, som jeg allerede tidligere har nævnt og ikke videre skal begrunde her; det angaar en For-